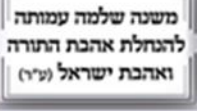

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

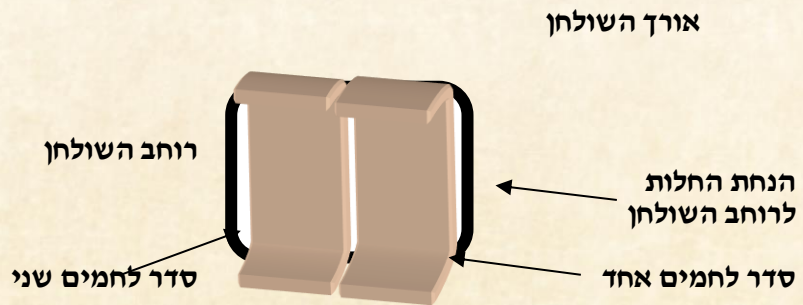
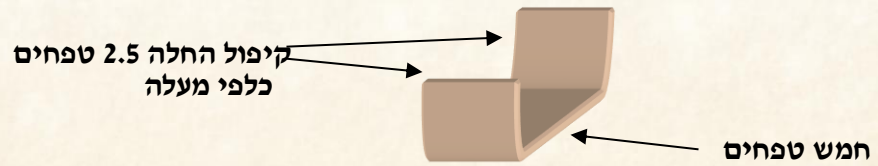
**הלימוד היומי לעילוי נשמת
הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל
שמעון בן טובה ע"ה**

משנה ה'

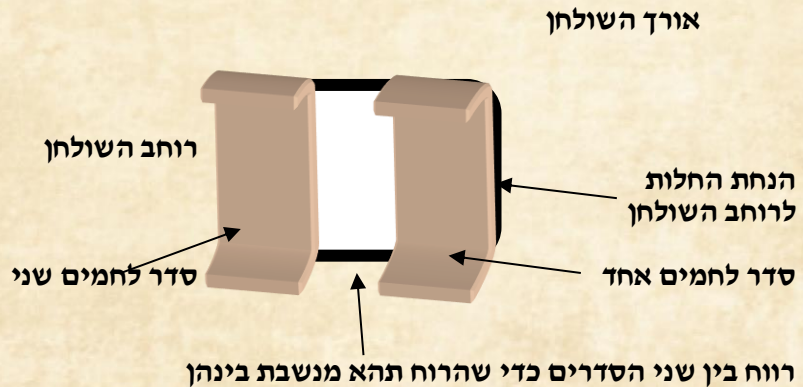
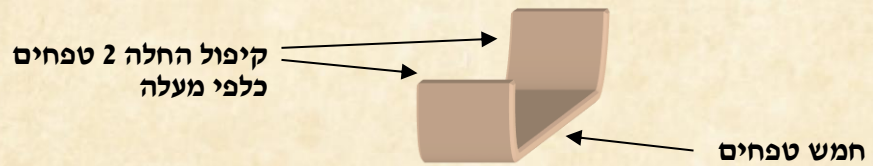
הַשְּׁלַחַן שולחן לחם הפנים שעמד בהיכל, שעליו ערכו שתיים עשרה חלות משבת לשבת **אָרְפוּ** היה **עֲשָׂרָה** טפחים **וְרַחְבוֹ חֲמִשָּׁה** טפחים, כמו שכתוב "ועשית שולחן... אמתים ארכו ואמה רוחבו" (שמות כ"ה, כ"ג) ומידת האמה לכלי המקדש לשיטת רבי יהודה היתה חמישה טפחים, **לָחֶם הַפָּנִים אָרְפוּ עֲשָׂרָה וְרַחְבוֹ חֲמִשָּׁה** כמו שלמדנו במשנה הקודמת **נֹתֵן אָרְפוּ** של לחם הפנים **פְּנֵגֵד רַחְבוֹ שֶׁל שְׁלַחַן** היינו שהיה מניח את לחם הפנים לרוחב השולחן, **וְכוֹפֵל** ובשעה שהיה אופה את הלחם, היה מקפל את שני קצוות הלחם כלפי מעלה **טַפְּחִים וּמְחַצָּה מִפָּאן, וְטַפְּחִים וּמְחַצָּה מִפָּאן** שני טפחים וחצי בכל צד*, **נִמְצָא אָרְפוּ** של הלחם לאחר קיפול קצוותיו (2.5 טפחים), **מִמֵּלֵא כָּל רַחְבוֹ שֶׁל שְׁלַחַן** ממלא את רוחב השולחן שהיה חמש טפחים, **דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה** שסובר שמידות השולחן היו עשר על חמש טפחים. **רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: הַשְּׁלַחַן אָרְפוּ שְׁנַיִם עָשָׂר** טפחים, **וְרַחְבוֹ שִׁשָּׁה** טפחים שלדעת רבי מאיר מידת האמה במקדש היתה ששה טפחים, **לָחֶם הַפָּנִים אָרְפוּ עֲשָׂרָה, וְרַחְבוֹ חֲמִשָּׁה, נֹתֵן אָרְפוּ פְּנֵגֵד רַחְבוֹ שֶׁל שְׁלַחַן** והיו מניחים את לחם הפנים לרוחב השולחן, **וְכוֹפֵל טַפְּחִים מִפָּאן, וְטַפְּחִים מִפָּאן** ובשעה שהיה אופה את הלחם, היה מקפל את שני קצוות הלחם כלפי מעלה, שני טפחים בכל צד**, **וְטַפְּחִים רוּחַ פְּאָמְצֵעַ** והיות ורוחב ההחלות הוא חמשה טפחים יוצא שהיה רווח של שני טפחים בין סדר לסדר ורווח זה שימש ל... **כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה הַרוּחַ מְנַשֶּׁבֶת בֵּינֵיהֶן** בין שני סדרי החלות כדי שלא יתעפשו. **אָבָא שְׁאוּל אוֹמֵר: שֵׁם** באותו הרווח **הָיוּ נֹתְנִין** מניחים **שְׁנַיִ בְּזַיְפֵי לְבוֹנָה שֶׁל לָחֶם הַפָּנִים** שני כפות עם לבונה שהיו באות עם לחם הפנים. **אָמְרוּ לוֹ** חכמים לאבא שאול: **וְהֲלֹא כָּבֵר נֶאֱמַר (ויקרא כד, ז) "וְנָתַתְּ עַל-הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זָכָה"** ומשתמע מפסוק זה שיש להניח את הלבונה על מערכת (סדר) הלחמים ולא בין המערכות. **אָמַר לָהֶן** ענה להם אבא שאול: **וְהֲלֹא כָּבֵר נֶאֱמַר (במדבר ב, כ) "וְעָלְיוּ מִטָּה מְנַשָּׂה"** והכוונה בפסוק היא על ידו (בצידו) היה מטה מנשה, כך גם אצלנו כשנכתב 'על המערכת' הכוונה בצד (ליד) המערכת ולא עליה ממש.

רבינו עובדיה מברטנורא
ארכו עשרה ורחבו חמשה—כדכתיב (שמות כ"ח) "אמתים ארכו ואמה רחבו". רבי יהודה לטעמיה דאמר של כלים בת חמשה טפחים היא.
נותן ארכו— של לחם הפנים כנגד רחבו של שלחן.
וכופל— הלחם, טפחיים ומחצה למעלה בגובה מכאן ומכאן. והן הן הקרנות. ונמצאו זקופות בשוה לשפת השלחן.
ונמצא ארכו ממלא רחבו של שלחן— ורחבו מחזיק חצי אורך של שלחן, וכשהיה מסדר אחר אצלו נמצא שלחן כולו מלא.
ארכו שנים עשר— רבי מאיר לטעמיה דאמר כל אמה בת ששה טפחים, חוץ ממוצח הזוהב וקרן מוצח החיצון והסובב והיסוד. והלכה כרבי מאיר.
לחם הפנים ארכו עשרה— בהא מודה רבי מאיר.
וטפחיים רווח באמצע— בין שני הסדרים. דרוחב הלחם לא הוי אלא חמשה, שני הסדרים מחזיקין עשרה בשלחן לארכו, פשו להו טפחיים רווח בין סדר לסדר, שתהא רווח מנשבת בהם שלא יתעפשו.
אבא שאול אמר שם— באותו רווח שבין סדר לסדר נותנים הבייכים.
והלא כבר נאמר ונתת על המערכת— ועל, ממש משמע.
ועליו מטה מנשה— והיינו סמוך, הכא נמי על סמוך. והלכה כאבא שאול.

* סכמת הנחת החלות לפי שיטת רבי יהודה

** סכמת הנחת החלות לפי שיטת רבי מאיר

משנה ו'

אַרְבַּעַה סְנִיפִין לוחות שֶׁל זָהָב הָיוּ שָׁם והיו מונחות לרוחב השולחן, והיו עומדות מהרצפה עד מעל לשולחן בגובה מערכות הלחם, **מִפְּצָלִין מֵרֵאשִׁיָּהוּן** היינו שבחלק שמעל השולחן היו על הלוחות פיצולים שעליהם הניחו את הקנים (כעין פס המתלה בארונות המעילים שלנו), **שָׁהִיו סוּמְכִים בָּהֶן** בלוחות הנ"ל את מערכות הלחם, **שְׁנַיִם לְסֹדֵר זָה , וְשְׁנַיִם לְסֹדֵר זָה** שני לוחות היו לכל סדר לחמים משני צידי השולחן. **וְעֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנָה קָנִים** של זהב היו נתונים באותם פיצולים שעל הלוחות, כל קנה היה **פְּחָצִי קָנָה חָלוּל** היינו שהיה לו פתח כעין סדק מהצד לכל אורכו, והיו **אַרְבַּעַה עֶשֶׂר קָנִים לְסֹדֵר זָה** למערכת הראשונה, **וְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְסֹדֵר זָה** למערכת השנייה*. **לֹא סִדּוּר קָנִים** בשביל המערכות החדשות, **וְלֹא נְטִילָתָן** של הקנים מן המערכות הישנות **דּוּחָה אֶת הַשֶּׁבֶת** לפי שניתן לעשות את העבודות הללו מערב שבת, **אֶלָּא נִכְנָס מֵעֶרֶב שֶׁבֶת, וְשׁוּמְטֵן** היינו מוציא את הקנים מבין החלות, **וְנוֹתְנֵן** ולאחר שהוציא את הקנים מניח אותם **לְאַרְפוֹ שֶׁל שֻׁלְחָן** ברווח שבין שתי המערכות, ובשבת מסדר את הלחם בשתי מערכות בלא הקנים ובמוצאי שבת מסדר ומכניס את הקנים מתחת לחלות לפי הסדר. **כָּל הַפְּלִים שָׁהִיו בְּמִקְדָּשׁ** כגון שולחן לחם הפנים, המנורה - היו עומדים **אַרְכָּן לְאַרְפוֹ שֶׁל בַּיִת** היינו שאורך הכלים היה מקביל לקירות שהיו לאורך בית המקדש וכמו שאורך המקדש היה ממזרח למערב, כך הכלים היו עומדים ממזרח למערב, חוץ מארון הברית שעמד לרוחב בית המקדש מצפון לדרום.

*שכן בכל מערכת היו שש חלות, חלה על גבי חלה, והחלה התחתונה היתה מונחת על השולחן עצמו וארבע החלות האמצעיות היו מונחות כל אחת מהן על שלושה קנים, הרי שנים עשר קנים, והחלה העליונה היתה מונחת על שני קנים בלבד, לפי שאין עליה משקל רב של חלות נוספות מעליה, נמצא שבכל מערכת יש ארבעה עשר קנים ולשתי המערכות יחד ישנם עשרים ושמונה קנים.

רבינו עובדיה מברטנורא
מפוצלין – לתת ראשי קנים באותן פיצולים. וכמניין הקנים כך מנין הפיצולים.
ארבעה עשר לסדר זה – שש חלות שהיו בסדר המערכת. לארבעה מהן לכל אחת שלושה קנים, הרי שנים עשר קנים, והעליונה אינה צריכה אלא שנים לפי שאין עליה משאוי, הרי ארבעה עשר. החלה התחתונה אינה צריכה כל עיקר, לפי שמונחת על טהרו של שלחן.
לא סדור קנים – במערכת החדשה.
ולא נטילתן – מעל הישנה, דוחה שבת. **נכנס מערב שבת ושומטן** – מבין כל לחם ולחם, ומניחם לארכו של שלחן, ולמחר מסדר הלחם, ולמוצאי שבת נותן הקנים בין כל לחם כמשפטן.
ארכן לארכו של בית – ממזרח למערב היו מונחין בארכן. חוץ מן הארון שארכו לרחבו של בית, שהבדים שבארון היו בולטים ודוחקין בפרוכת ודומין כשני דדי אשה, שנאמר (במלכים א ח') "ויאריכו הבדים ויראו", והבדים לרחבו של ארון היו מונחים, דאילו לארכו של ארון היו בדים לא היה בין בד לבד אלא שיעור רוחב הארון דהיינו אמתא ופלגא, ותרי גברי הנושאים בשני בדים את הארון שנים מכאן ושנים מכאן לא הוו מצי ליכנס בין בד לבד, אלא ודאי לרחבו נתונים, והם היו ממזרח למערב שהרי היו דוחקים בפרוכת, נמצא ארכו של ארון לרחבו של בית.